

Ярмарки в агрофірмі «Росія» Красногвардійського району — то давня і добра традиція. На жодному з них не бракує ні гарного товару, ні українського національного колориту. На центральному майдані села Восход торгують, як правило, не б'юче, бо ціни на товар тут значно нижчі, ніж у магазинах. Багато власної продукції господарства було і на ярмарку, що відбувся напередодні святкування Дня Перемоги. До речі, в кожному з дев'яти сіл агрофірми для ветеранів війни самодіяльні артисти підготували концерти і «вогники».

Наш кор.

**БУДЕМО
З ГРИВНЮ?**

Це, на думку голови Національного банку України Віктора Ющенка, може стати вже в третьому кварталі нинішнього року. Як відомо, рівень інфляції у квітні становив 7,2 відсотки, а в травні прогнозується 5 відсотків. Така й інші стабілізаційні ознаки спричинили наближення того четверга, на який вже давно натякав В. Ющенко, маючи на увазі неминучість грошової реформи в Україні.

**ВІД САЛГИРУ
ДО РОСІ**

Аграрії Красногвардійського району першими в Криму виступили за проведення ринкових реформ на селі. Вони звернули до уряду з проханням надати інвестиції, і їм не відмовили. Як реформуватиметься аграрний сектор району, покаже час, бо 22 його господарства відкриваються і економічним потенціалом, і можливостями.

Тепер у районі нема жодного колгоспу. Господарства віднедавна мають інший статус і називаються сільськогосподарськими підприємствами. Іх керівники і спеціалісти щойно відвідали білоцерківський агрокомбінат «Рось» у Київській області, де ознайомилися з досвідом приватизації. На думку заступника начальника районного управління сільського господарства, Красногвардійці мають віднайти власний шлях, створюючи акціонерні товариства відкритого і закритого типу.

Наш кор.

КРИМСЬКА

СВІТЛАЩА

Видається у Сімферополі

№19 (122) Субота, 13 травня 1995 р.

Ціна 2000 крб.

ПЕРЕМОГА БУЛА ОДНА НА ВСІХ

За ціною не постояли...

Загальновідома сентенція: для кожного з нас 9 травня — День Перемоги.
Для Севастополя і севастопольців щовесни це не тільки свято воєнного триумфу над фашизмом. Ніде на просторах нинішнього Схід нема більш міста-героя, жителі якого б відзначили того ж дня річницю визволення з-під ворожої навали. Зі слезами на очах, бо кому не відомі сьогодні ріки крові, проліли тут у ході спешну 250-денну героїчну оборону міста у 1941—42 рр., а потім не менш героїчного його штурму 1944-го. Характерна особливість, на котру чомусь нині мало хто звертає увагу. І під час оборони, і під час визволення втрачено з обох сторін були значними і не дуже різнилися кількісно. Людське життя, як завжди, зокрема, любовий штурм Сапун-гори, мало тоді цинілося деякими воєначальниками. Перемога добувалася одна на всіх, за ціною не стояли.

Ось чому час від часу донині війна повертає пошуковцям імена своїх солдатів, а землі Севастополя — її синів-захисників. Кожна весна не дораховує нам воїнів-героїв. Не виняток і нинішня свята пора 50-ліття Перемоги.
Стою на Графській пристані біля потопаної в живих квітах меморіальної дошки зі словами: «Тут, ведучи бій з противником, 12 листопада 1941 року загинув крейсер «Червона Україна». Особовий склад корабля зі своїми гарматами перейшов на сухопутний фронт і героїчно захищав Севастополь до останнього дня оборони...» За кілька хвилин побачив ветерана цього крейсера — на врочистві ході святкових колон по площі Нахімова. Це і до них звернувся з вітальним словом з нагоди піввікового ювілею Перемоги командуючий Чорноморським флотом адмірал Едуард Балтин. Буде там і дяка ветеранам за плідну працю по вихованню підрастаючого покоління, буде і прохання допомогти, аби севастопольці сьогодні не розділилися за національною ознакою.

Гарне і правильне слово лунало з трибуни. Без якої політичної заангажованості — на відміну від підписаного ним же вітання ветеранам, жителям міста Візьської ради КЧФ. Там суворо вказувалося «недалекгоглядним політикам» на їхні прорахунки і вразжалась впевненість, що ЧФ, як і колись, буде «щитом безпеки країни Співдружності на південному напрямку». Тобто нашим, у тому числі, щитом...
А перед тим, представники ветеранів війни з Севастополя та інших міст-героїв, командування Чорноморського флоту і Візьсько-Морських Сил України покляли віки до підняття обеліски Слави на Сапун-горі. У щойно освяченому храмі-каплиці святого Георгія Побідоносця в пам'ять полеглих у боях запалені свічки. Квіти подяки лягли майже до двох тисяч пам'ятників та пам'ятних місць Севастополя.

На рейді тим часом застигли прикрашені святковими прапорами розвічування кораблі ЧФ та ВМСУ. Перші під військово-морськими стягами неіснуючого Союзу, другі — держави України.

Святковий парад почався урочистою ходою ветеранів. За ними чітким строевим кроком пройшли моряки-чорноморці, військово-службовці ВМС України. Завершила парад нечисленна колона прихильників відновлення Радянського Союзу.

Що ж кинувся у віт?
Ще одна, не менш характерна, особливість Севастополя, яку теж чомусь не люблять оприлюднювати історики, особливо сусідньої держави. Мова про те, що за часів Радянського Союзу місто мовби магнітом притягувало до себе потенційних військових пенсіонерів однієї шостої земної кулі. Здебільшого з Північного і Тихоокеанського флотів, менше — з Балтики. Нині їх тут, за різними підрахунками, від 80 до 120 тисяч. Така багато в чому штучна міграція, зоохочувана імперською військовою верхівкою, призвела сьогодні до маніпулювання патріотичними почуттями окремих людей і на цій основі нагнітання пристрастей. Проти чого, повторюю, висловився адмірал Е. Балтин з трибуни святкового мітингу в Севастополі, дивлячись на ветеранів як на фактор примирення.

На жаль, добрі наміри пана адмірала, що не вперше, лишилися словами. А на ділі — черговий вияв ледь за-конспірованого ігнорування держави України, для якої підлеглий йому Чорноморський флот має бути «щитом безпеки». Тільки-но на площу Нахімова вступили моряки ВМС України, Едуард Балтин, супроводжуваний відомим багатьом кримчанам Костянтином Затуліним, залишив імпровізовану трибуну, де стояли команди ВМС України віце-адмірал Володимир Безкорований, віце-прем'єр уряду Криму Андрій Сенченко. То чого ж чекає адмірал від ветеранів, подаючи негідний його слів приклад?

Старався політизувати світле свято Перемоги і К. Затулін. На своїй прес-конференції у штабі флоту 8 травня він не лише ще раз заявив про «російський статус» Севастополя (як тоді були з представниками 40 національностей, котрі захищали і визволяли місто-героя, про що лунало з динаміком на всю площу Нахімова!) і пригрозив подати на Україну до... Конституційного суду РФ. З уст керівника комісії Держдуми з проблем ЧФ зринув і зловісний прогноз про значне згоряння стосунків між Росією та Україною, очікуване найближчим часом. Залишило на совісті пана Затуліна ці просторкування, мета їх зрозуміла.

Здається, одначе, що марно замарював народ з першорестовольної севастопольської небу. День 9 травня видався чудовий. Це й позначилося на втомлених політикою настроях жителів міста, які однаково радо вітали і ветеранів, і моряків-чорноморців, і воїнів ВМС України.

Що й відзначаємо як своєрідний підсумок оцих нотаток. З подальшою надією.

Володимир БОРИСЮК.
(КримУНЦПД).

ЖАЛОВАНА ЦЕРЕМОНІЯ

перепоховання останків захисників Севастополя відбулася в переддень світлого ювілею Перемоги над фашизмом на площі Нахімова. Останні почесні віддані 120 воїнам, багато з яких так і лишилися безіменними, числячись серед тих, хто пропав безвісти.

На урочищі церемонії виступили мер Севастополя В. Семенов, голова комісії міськради з пошуку і перепоховання полеглих воїнів капітан 2 рангу у відставці Ю. Бреславський, представники Чорноморського флоту, ВМС України, Севастопольського комітету ветеранів війни, громадських організацій міста-героя.

Перепоховання відбулося на кладовищі Великої Вітчизняної війни, що на 5 кілометрів Сімферопольського шосе.

Пошук, що призвів до жалобної церемонії перепоховання, здійснила молодіжна громадсько-патріотична організація «Обов'язок», керована В. Ореховим.

Олександр ПІЛАТ.

ВШАНОВУЮТЬ ВЕТЕРАНІВ

Всі народи колишнього Союзу урочисто, з піднесенням, радістю і великим сумом за мільйонами загиблих на фронтних шляхах відзначали велике свято — 50-річчя Перемоги над фашистською чумою.

У ці травневі дні повсюдно в Криму відбувалися урочисті збори, святкові «вогники», зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни.

Неподалік радгоспу «Дубки» Сімферопольського району височить величний меморіальний комплекс на Білій горі. У роки фашистської окупації на цьому місці було розстріляно 350 мирних жителів нашого краю.

Напередодні Дня Перемоги Сімферопольський райвиконком разом з радою ветеранів і відділом культури району

влаштували чудовий святковий «Вогник» у ідальних радгоспу «Дубки», де збиралося понад 100 жінок з 25 господарств — учасниць Вітчизняної війни. Для них приготували і келих кримського вина, і концерт художньої самодіяльності. Кожному з ветеранів вручено квіти і наручний годинник.

А в Будинку культури птахофабрики «Південна» на урочисті збори прийшло понад 600 ветеранів. Іх вітали керівники району, багатьом з них вручено пам'ятні медалі «50 лет Победы в Великой Отечественной войне» і «50 років визволення України».

На світлинах Костянтина ДУДЧЕНКА: меморіал на Білій горі; урочисті збори в Будинку культури птахофабрики «Південна»; «Вогник» для жінок-ветеранів у радгоспі «Дубки».

Наш кор.

НЕ БАЛАМУТЬТЕ КРИМЧАН, БАБУРИН І КО!

У столиці Автономної Республіки Крим святковий парад відкрили прапороносці. За ними проїхала бойова машина піхоти — БМБ-1, яка того ж дня була встановлена на вилу стовпу у селі Перевальному, що між Сімферополем і Алуштой. У святковому строю з державними прапорами України і прапорами своїх частин крокували військовослужбовці Збройних Сил нашої держави, а також підрозділи бригади берегової оборони Чорноморського флоту.

Потім ішли ветерани Великої Вітчизняної війни, представники політичних партій та рухів півострова.

Члени комуністичної партії Криму і Кримської організації КПСР несли прапори колишнього СРСР, червоно-сині УРСР, портрети Леніна і Сталіна. В колоні «Російської общини Криму» — колишній президент автономії Юрій Мешков, депутати Державної думи Федеральних зборів РФ Сергій Бабурін, Жанна Лозинська, Валентина Гоїденко.

Відак біля будинку парламенту відбувся масовий мітинг (до 200 чоловік) мітинг, на якому виступили голова ВР Криму Сергій Цевков, Юрій Мешков, Сергій Бабурін. Вони зазначили, що Україна з Росією... мусить об'єднатися, і Крим має зіграти вирішальну роль у цьому об'єднанні.

«Народ наш один, скільки би ми не говорили о суверенитеті. Мечта Гітлера о расколле единого народа осуществилась. Мы должны исправить ошибку политиков, ликвидировать последствия преступлений и восстановить наше отечество» — заявил С. Батурин.

До речі, він досі вважає Юрія Мешкова президентом Республіки Крим. А депутат Держдуми Росії Жанна Лозинська підкреслила, що зараз у Думі «більшість депутатів настроєно на те, чтобы взаимоотношения с Украиной строить в зависимости от того, как будут развиваться взаимоотношения между Украиной и Крымом».

Юрій Мешков зазначив, що з Держдумою Росії «Крим зв'язує свою боротьбу за незалежність». Промову він закінчив словами: «Да здравствует Богдан Хмельницкий, которому хватало мудрости и силы, чтобы объединить два наших народа. Да здравствует великая Россия, вокруг которой объединятся все наши народы! Это неизбежно».

Сергій Цевков зауважив: «Наша родина — Россия» і «ВС Крима сделает все возможное, чтобы референдум о подтверждении Конституции Республики Крым от 6 мая 1992 года состоялся».

На прес-конференції депутатів Держдуми РФ, яка відбулася в парламенті Криму, Сергій Бабурін заявив: основна мета їхнього приїзду на півострів — з'ясувати, «что можно сделать парламенту России, чтобы разрядить политическую ситуацию, оказать помощь Республике Крым». Він сказав далі, що його найбільш вираз — це «коренний народ», що він не визнає якогось особливого права кримськотатарського народу. Стосовно подій у Чечні Бабурін висловився таким чином: «В Чечне прежде всего имеет место внутривоспешский конфликт, и что Россия тут, молвив, ні про чому, вона лише захищає свою територіальну цілісність».

І ще один досить промовистий відак Бабуріна: «Рассматривать проблему Черноморского флота без Севастополя абсурдно, рассматривать проблему Севастополя без Крыма — абсурдно, как и рассматривать проблему Крыма самостоятельно — абсурдно... Проблему Крыма можно решать только на путях восстановления нашего единого государства».

На прес-конференції консультанта Держдуми Росії Сергій Шатохин заявив, що «Криму нужна Россия, а России нужен Крым, поскольку Россияское государство без Крыма неполноценно».

Ось такі кульбита «господ» з Держдумою одним дружиною нам Росії. Так і хочеться запитати: доки буде баламутити кримчани, панове російські нардеди?

Анатолій КОРСАКОВ.

У ВІЙНИ ЛИЦЕ ЖОРСТОКЕ

Як стало відомо, у демілітаризованій зоні на території колишньої Югославії загинув сержант українського батальйону миротворчих сил ООН Валерій Козяков. Родом він з Бахчисарая, свого часу служив на Чорноморському флоті. Нещодавно за контрактом став бійцем батальйону миротворців ООН. Постріл у голову з гвинтівки невідомого снайпера обірвав його життя...

Щиро співчуємо рідним і близьким Валерія Козякова.

Тетяна УСПЕНСЬКА.

У СЕВАСТОПОЛІ НА САПУН-ГОРІ ВІДКРИТО ХРАМ-КАПЛИЦЮ

Найжорстокіші бої в далекому 1944 році на підступах до Севастополя точилися за взяття радянськими військами Сапун-гори. 7 травня опір фашистів було зломлено. Ця подія відтворена в діорамах тут же, на Сапун-горі. А нині неподалік від діорам споруджено величний храм-каплицю. Його урочисте освячення відбулося напередодні 51-ї річниці штурму Сапун-гори і 50-річчя Великої Перемоги.

Перед зведенням храму-каплиці золотими літрами викарбовано: «За 77 днів храм-часовня Святого Георгія Побідоносця постронен на 50-літтю Перемоги в Великій Отеченственой войне 1941—1945 гг. при почетестве Президента Украины Кучмы Леонида Даниловича, на средства «Торгового Дома Кондратовских», пожертвования чад нашего Отечества, Черноморского флота. Освящен 6 мая 1995 года блаженнейшим Митрополитом Киевским и Всея Украины Владимиром, архиепископом

Симферопольским и Крымским Лазарем, благочинным Севастопольского округа протоиереем Георгием Поляковым».

На богослужіння з приводу освячення храму-каплиці на Сапун-горі зібралися тисячі севастопольців, ветеранів війни. Митрополит Володимир, висловив щире вдячність власникові «Торгового дому Кондратовських», керуючому Севастопольським церковним банком, депутату Верховної Ради Криму 30-річному Сергію Кондратовському за його велику любов до християнської віри, за спорудження такого величного храму-каплиці.

До речі, зараз у Севастополі 13 діючих християнських храмів, 7 — протестантські, а 46 споруджуються у недалекий перспективі. Будуть відкриті також 11 втрачених за роки панування більшовизму храмів. Всього у Севастополі таким чином буде 77 православних і католицьких храмів, а з

приміською зоною — 97.
У спорудженні нових, а також відновленні закритих поки що храмів, має намір внести свій вклад Сергій Кондратовський. На прес-конференції він заявив, що на спорудження храму-каплиці на Сапун-горі ним витрачено близько трьохсот тисяч американських доларів.

До речі, Сергій Кондратовський веде велику благодійну діяльність. Продає продукти харчування севастопольським пенсіонерам за значно зниженими цінами. Вже цього року має намір збудувати 300, а можливо й 400 комфортабельних квартир для військовослужбовців Візьсько-Морських Сил України.

На Сапун-горі не вщухав людський потік. Стверджують, що за чотири дні — 6, 7, 8, 9 травня в храмі-каплиці побувало понад 40 тисяч чоловік.

Післясвяткові роздуми

О ШОСТІЙ ГОДИНІ ВЕЧОРА ПІСЛЯ ВІЙНИ!

Вочевидь заангажована певними політичними умовинами, астролог Такара Глоба ще на початку цього року відвадила Київ, аби провістити в травні — червні ускладнення відносин між Криму і Україною. Неважко уявити, які зірні більше впливали на це пророчество: космічні чи зі Спаської вежі. Тому вона на принцип свого цікавого поведіння побиццала вже в листопаді подолання всіх кризових українських негараздів у тісному союзі зі слов'янськими членами СНД.

Дуже небезпечно, коли політики піддаються під вплив «потойбічних» сил. А ще дивує, як швидко побігли до церкви колишні московські компартійні лідери, хоч бачили, що ця обстановка ніяк не вплинула на їхній світогляд. Він так і залишився імпер-шовіністичним. Адаже не завадили свячки в їхніх руках топити в крові чістерню, нищити чеченський народ на Різдва та Великдень».

На тлі ганебних кавказьких подій святкувалося і 50-річчя Перемоги над фашизмом. Марширували на Поклонній горі як герої військові російські частини, що воювали у Чечні, — демонстрували так звані «жовті покілки».

А на Красній площі у дні свят грав симфонічний оркестр, що його донедавна спонсорувала сумнозвісна релігійно-терористична організація «АУМ синрікью», до заснування московської філії якої причетні щонайменше два високопоставлені офіцери КДБ.

Відсвяткувавши ювілейну Перемогу, навард чи схаменується російський яструби північно-східного сусіда. Казає же недавно по останницькому телебаченню у програмі «Непереможні» відставний генерал, що Росія, протягом всієї своєї історії завжди перемала. Такий у неї менталітет — постійні інтереси за кордонами та націленість на перемогу будь-якою ціною. Отож чекати зустрічі з добримі друзями ко шостій годині вечора після війни» (пам'ятаєте

КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ

У республіканському центрі дитячої та юнацької творчості відбувся фінал конкурсної програми Криму «Козацькому роду нема переводу».

себе центр дитячо-юнацької творчості, який заручився підтримкою українського козацтва Ялти та міського осередку Союзу українців.

На світлинах Миколи ЛІСОВОГО: Красноперкопський курінь козаків середньої школи № 5; Руслан Кит, Ірина Горденко і Оксана Кибкало з театральної групи селища Нижньогірського.

ПРОГРАММА ТЕЛЕВИДЕННЯ

Table with columns for days of the week (Понеділок, Четверг, Среда, Вторник, Пятница) and time slots, listing various TV programs and channels.

Вісті з Советського району

КОНКУРС УЧИТЕЛЬСЬКИХ ТАЛАНТІВ

Сьогодні школу записують кваліфіковані педагоги, бо місячна плата буває менша від суми, яку देвки батьки виділяють дітям на кишенькові витрати.

КОНЦЕРТ В МУЗЕЇ

Не перестаю дивуватися кипучій активності кримських татар. Хоч і недавно переселили-

ЦЕ ЦІКАВО

ЛЮДИНА І ВОДА

Наші предки дуже шанували воду. Вважалася великим гріхом кинути у річку чи озеро сміття, каміня, або ж, не дай Боже, людину!

ЦЕ ЦІКАВО

ЛЮДИНА І ВОДА

«Здрастуй, водо жива, земле родюча, колодязю батьківський! Благослови води набрати для цілїня людей наших, трударів і мучеників. Дай води од лихої біди!»

Засновники: Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка, Кримська організація Спільноти письменників України, трудовий колектив редакції. Головний редактор Володимир МИТКАЛИК.